
Katha Upanishad

कठोपनिषद्

Document Information

Text title : Kathopanishat

File name : katha.itx

Category : upanishhat, svara

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic Rishis

Transliterated by : NA

Proofread by : NA, John Manetta, adriano aprigliano <adrianodabril at mail.pt>, Sunder Hattangadi

Description-comments : 3/108; Krishna YajurVeda, Mukhya upanishad

Latest update : August 16, 2002, February 2, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 2, 2025

sanskritdocuments.org

Katha Upanishad

કઠોપનિષદ્

ॐ

॥ અથ કઠોપનિષદ્ ॥

ॐ સહ નાવવતુ । સહ નૌ ભુનક્તુ । સહવીર્યં કરવાવહૈ ।
તેજસ્વિ નાવધીતમસ્તુ । મા વિદ્ધિષાવહૈ ॥

ॐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ ॥

Part I

Canto I

ॐ ઉશન્ હ વૈ વાજશ્રવસઃ સર્વવેદસં દદૌ ।
તસ્ય હ નચિડેતા નામ પુત્ર આસ ॥ ૧ ॥

તં હ કુમારં સન્તં દક્ષિણાસુ
નીયમાનાસુ શ્રદ્ધાવિવેશ સોડમન્યત ॥ ૨ ॥

પીતોદકા જગ્ધતૃણા દુગ્ધદોહા નિરિન્દ્રિયાઃ ।
અનન્દા નામ તે લોકાસ્તાન્ સ ગચ્છતિ તા દદત્ ॥ ૩ ॥

સ હોવાચ પિતરં તત કસ્મૈ માં દાસ્યસીતિ ।
દ્વિતીયં તૃતીયં તં હોવાચ મૃત્યવે ત્વા દદામીતિ ॥ ૪ ॥

બહૂનામેમિ પ્રથમો બહૂનામેમિ મધ્યમઃ ।
હિં સ્વિદ્યમસ્ય કર્તવ્યં યન્મયાડઘ કશિષ્યતિ ॥ ૫ ॥

અનુપશ્ય યથા પૂર્વે પ્રતિપશ્ય તથાડપરે ।
સસ્યમિવ મર્ત્યઃ પચ્યતે સસ્યમિવાજાયતે પુનઃ ॥ ૬ ॥

વૈશ્વાનરઃ પ્રવિશત્યતિથિબ્રાહ્મણો ગૃહાન્ ।
તસ્યૈતાં શાન્તિં કુર્વન્તિ હર વૈવસ્વતોદકમ્ ॥ ૭ ॥

આશાપ્રતીક્ષે સંગતં સૂનૃતાં

येष्टापूर्ते पुत्रपशूँश्च सर्वान् ।
 अेतद्भृङ्क्तु पुरुषस्याल्पमेधसो
 यस्यानश्नन्वसति ब्राह्मणो गृहे ॥ ८ ॥

तिस्रो रात्रीर्यदवात्सीर्गृहे मे-
 ऽनश्नन् ब्रह्मन्नतिथिर्नमस्यः ।
 नमस्तेऽस्तु ब्रह्मन् स्वस्ति मेऽस्तु
 तस्मात्प्रति त्रीन्वरा-वृणीष्व ॥ ९ ॥

शान्तसंकल्पः सुमना यथा स्याद्
 वीतमन्युर्गौतमो माऽभि मृत्यो ।
 त्वत्प्रसृष्टं माऽभिवदेत्प्रतीत
 अेतत् त्रयाणां प्रथमं वरं वृणो ॥ १० ॥

यथा पुरस्ताद् भविता प्रतीत
 शौद्धान्किरारुणिर्भत्प्रसृष्टः ।
 सुभ्रुं रात्रीः शयिता वीतमन्युः
 त्वां ददृशिवान्मृत्युमुभात् प्रमुक्तम् ॥ ११ ॥

स्वर्गे लोके न भयं किञ्चनास्ति
 न तत्र त्वं न जश्या बिभेति ।
 उभे तीर्त्वाऽशनायापिपासे
 शोकातिगो मोदते स्वर्गलोके ॥ १२ ॥

स त्वमग्निं स्वर्ग्यमध्येषि मृत्यो
 प्रभ्रूडि त्वं श्रद्धानाय मज्ज्यम् ।
 स्वर्गलोका अमृतत्वं भजन्त
 अेतद् द्वितीयेन वृणो वरेण ॥ १३ ॥

प्र ते ब्रवीमि तद्दु मे निबोध
 स्वर्ग्यमग्निं नचिकेतः प्रजानन् ।
 अनन्तलोकासिमथो प्रतिष्ठां
 विद्धि त्वमेतं निडितं गुडायाम् ॥ १४ ॥

लोकादिमग्निं तमुवाच तस्मै
 या षष्टका यावतीर्वा यथा वा ।
 स यापि तत्प्रत्यवदधथोक्तं

અથાસ્ય મૃત્યુઃ પુનરેવાહ તુષ્ટઃ ॥ ૧૫ ॥

તમબ્રવીત્ પ્રીયમાણો મહાત્મા

વરં તવેહાધ દદામિ ભૂયઃ ।

તવૈવ નામ્ના ભવિતાઽયમગ્નિઃ

સૃક્ટું ચેમામનેકરૂપાં ગૃહાણ ॥ ૧૬ ॥

ત્રિણાચિકેતસ્ત્રિભિરેત્ય સન્ધિં

ત્રિકર્મકૃત્તરતિ જન્મમૃત્યૂ ।

બ્રહ્મજહ્નં દેવમીડ્યં વિદિત્વા

નિચાચ્યેમ્ શાન્તિમત્યન્તમેતિ ॥ ૧૭ ॥

ત્રિણાચિકેતસ્ત્રયમેતદ્વિદિત્વા

ય એવં વિદ્ઘ્નૌશ્ચિનુતે નાચિકેતમ્ ।

સ મૃત્યુપાશાન્ પુરતઃ પ્રણોધ

શોકાતિગો મોદતે સ્વર્ગલોકે ॥ ૧૮ ॥

એષ તેઽગ્નિર્નાચિકેતઃ સ્વર્ગ્યો

યમવૃણીથા દ્વિતીયેન વરેણ ।

એતમગ્નિં તવૈવ પ્રવક્ષ્યન્તિ જનાસઃ

તૃતીયં વરં નચિકેતો વૃણીષ્વ ॥ ૧૯ ॥

યેયં પ્રેતે વિચિકિત્સા મનુષ્યે-

ઽસ્તીત્યેકે નાયમસ્તીતિ ચૈકે ।

એતદ્વિદ્યામનુશિષ્ટસ્ત્વયાઽહં

વરાણામેષ વરસ્તૃતીયઃ ॥ ૨૦ ॥

દેવૈરત્રાપિ વિચિકિત્સિતં પુરા

ન હિ સુવિજ્ઞેયમણુરેષ ધર્મઃ ।

અન્યં વરં નચિકેતો વૃણીષ્વ

મા મોપરોત્સીરતિ મા સૃજૈનમ્ ॥ ૨૧ ॥

દેવૈરત્રાપિ વિચિકિત્સિતં કિલ

ત્વં ચ મૃત્યો યન્ન સુજ્ઞેયમાત્ય ।

વક્તા ચાસ્ય ત્વાદૃગ્ન્યો ન લભ્યો

નાન્યો વરસ્તુલ્ય એતસ્ય કશ્ચિત્ ॥ ૨૨ ॥

शतायुषः पुत्रपौत्रान्वृणीष्व
 अङ्गुल्यशून् उस्तिडिरायमश्वान् ।
 भूमैर्भुङ्गायतनं वृणीष्व
 स्वयं यं श्रुव शरदो यावद्विच्छसि ॥ २३ ॥

अेतत्तुल्यं यदि मन्यसे वरं
 वृणीष्व वित्तं शिरश्रुविकां य ।
 मडाभूमौ नश्चिकेतस्त्वमेधि
 कामानां त्वा कामभाजं करोमि ॥ २४ ॥

ये ये कामा दुर्लभा मर्त्यलोके
 सर्वान् कामाँश्छन्दतः प्रार्थयस्व ।
 धमा रामाः सरथाः सतूर्या
 न डीदृशा लभन्नीया मनुष्यैः ।
 आभिर्मत्प्रताभिः परियारयस्व
 नश्चिकेतो मरणां माऽनुप्राक्षीः ॥ २५ ॥

श्रोभावा मर्त्यस्य यदन्तर्कैतत्
 सर्वेद्रियाणां जश्यन्ति तेजः ।
 अपि सर्वं श्रुवितमल्पमेव
 तवैव वाडास्तव नृत्यगीते ॥ २६ ॥

न वित्तेन तर्पणीयो मनुष्यो
 वाश्यामडे वित्तमद्राक्ष्य येत्वा ।
 श्रुविष्णामो यावदीशिष्यसि त्वं
 वरस्तु मे वरणीयः स अेव ॥ २७ ॥

अश्रुयताममृतानामुपेत्य
 श्रुयन्मर्त्यः क्वधःस्थः प्रजानन् ।
 अभिध्यायन् वार्णरतिप्रमोदान्
 अतिदीर्घं श्रुविते को रमेत ॥ २८ ॥

यस्मिन्निदं विशिडित्सन्ति मृत्यो
 यत्साम्पराये मडति ब्रूडि नस्तत् ।
 योऽयं वरो गूढमनुप्रविष्टो
 नान्यं तस्मान्नश्चिकेता वृणीते ॥ २९ ॥

॥ ઇતિ કાઠકોપનિષદિ પ્રથમાધ્યાયે પ્રથમા વલ્લી ॥

Part I

Canto II

અન્યચ્છ્રેયોઽન્યદુતૈવ પ્રેય-

સ્તે ઉભે નાનાર્થે પુરુષં સિનીતઃ ।

તયોઃ શ્રેય આદદાનસ્ય સાધુ

ભવતિ હીયતેઽર્થાદિ ઉ પ્રેયો વૃણીતે ॥ ૧ ॥

શ્રેયશ્ચ પ્રેયશ્ચ મનુષ્યમેતઃ

તૌ સમ્પરીત્ય વિવિનક્તિ ધીરઃ ।

શ્રેયો હિ ધીરોઽભિ પ્રેયસો વૃણીતે

પ્રેયો મન્દો યોગક્ષેમાદ્વૃણીતે ॥ ૨ ॥

સ ત્વં પ્રિયાન્પ્રિયરૂપાંશ્ચ કામાન્

અભિધ્યાયન્નચિકેતોઽત્યસ્રાક્ષીઃ ।

નૈતાં સૃઙ્ઘાં વિત્તમયીમવામો

યસ્યાં મજ્જન્તિ બહવો મનુષ્યાઃ ॥ ૩ ॥

દૂરમેતે વિપરીતે વિષૂચી

અવિદ્યા યા ચ વિદેતિ જ્ઞાતા ।

વિદ્યાભીષ્ણિનં નચિકેતસં મન્યે

ન ત્વા કામા બહવોઽલોલુપન્ત ॥ ૪ ॥

અવિદ્યાયામન્તરે વર્તમાનાઃ

સ્વયં ધીરાઃ પૈરિહૃતંમન્યમાનાઃ ।

દન્દ્રમ્યમાણાઃ પરિચન્તિ મૂઢા

અન્ધેનૈવ નીચમાના યથાન્ધ્યાઃ ॥ ૫ ॥

ન સામ્પરાયઃ પ્રતિભાતિ બાલં

પ્રમાદ્યન્તં વિત્તમોહેન મૂઢમ્ ।

અયં લોકો નાસ્તિ પર ઇતિ માની

પુનઃ પુનર્વશમાપદ્યતે મે ॥ ૬ ॥

શ્રવણાયાપિ બહુભિર્યો ન લભ્યઃ

શ્ૃણ્વન્તોઽપિ બહવો યં ન વિદ્યુઃ ।

आश्चर्यो वक्ता कुशलोऽस्य लब्धा

आश्चर्यो ज्ञाता कुशलानुशिष्टः ॥ ७ ॥

न नरेण्यवरेण प्रोक्त्येष

सुविज्ञेयो बहुधा चिन्त्यमानः ।

अनन्यप्रोक्ते गतिरत्र नास्ति

अणीयान् ल्यतर्क्यमणुप्रमाणात् ॥ ८ ॥

नैषा तर्केण मतिरापनेया

प्रोक्तान्येनैव सुज्ञानाय प्रेष्ठ ।

यां त्वमापः सत्यमृतिर्भतासि

त्वाद्दुःखो भूयान्नचिडेतः प्रथा ॥ ९ ॥

जानाम्यहं शेवधिरित्यनित्यं

न ल्यध्रुवैः प्राप्यते छि ध्रुवं तत् ।

ततो मया नाचिडेत्तश्चितोऽग्निः

अनित्यैर्द्रव्यैः प्राप्तवानस्मि नित्यम् ॥ १० ॥

कामस्यासिं जगतः प्रतिष्ठां

कतोरानन्त्यमभयस्य पारम् ।

स्तोममहदुःखायं प्रतिष्ठां दृष्ट्वा

धृत्या धीरो नचिडेत्तोऽत्यस्माक्षीः ॥ ११ ॥

तं दुर्दर्शं गूढमनुप्रविष्टं

गुहाहितं गह्वरेष्ठे पुराणम् ।

अध्यात्मयोगाधिगमेन देवं

मत्वा धीरो लर्षशोकौ जहाति ॥ १२ ॥

अेतस्मृत्वा सम्परिगृह्य मर्त्यः

प्रवृह्य धर्ममणुमेतमाप्य ।

स मोदते मोदनीयं छि लब्ध्वा

विवृत्तं सन्न नचिडेत्तसं मन्ये ॥ १३ ॥

अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्मा-

दन्यत्रास्मात्कृताकृतात् ।

अन्यत्र भूताख्य भव्याख्य

यत्तत्पश्यसि तद्दद ॥ १४ ॥

सर्वे वेदा यत्पदमामनन्ति

तपा ५ सि सर्वाणि य यद्गदन्ति ।

यद्विच्छन्तो ब्रह्मथर्थं यरन्ति

तत्ते पदं ५ सङ्ग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत् ॥ १५ ॥

अेतद्ध्येवाक्षरं ब्रह्म अेतद्ध्येवाक्षरं परम् ।

अेतद्ध्येवाक्षरं ज्ञात्वा यो यद्विच्छति तस्य तत् ॥ १६ ॥

अेतदालम्बनं श्रेष्ठमेतदालम्बनं परम् ।

अेतदालम्बनं ज्ञात्वा ब्रह्मलोके मडीयते ॥ १७ ॥

न जायते म्रियते वा विपश्चि-

न्नायं कुतश्चिन्न बभूव कश्चित् ।

अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो

न ङ्च्यते ङ्च्यमाने शरीरे ॥ १८ ॥

ङ्न्ता येन्मन्यते ङ्न्तुं ङ्तश्चेन्मन्यते ङ्तम् ।

उभौ तौ न विजानीतो नायं ङन्ति न ङ्च्यते ॥ १९ ॥

अणोरणीयान्मङ्तो मडीया-

नात्माऽस्य जन्तोर्निङ्खितो गुडायाम् ।

तमङ्कतुः पश्यति वीतशोको

धातुप्रसादान्मङ्खिमान्मात्मनः ॥ २० ॥

आसीनो दूरं व्रजति शयानो याति सर्वतः ।

कस्तं मद्यामदं देवं मदन्यो ज्ञातुमर्हति ॥ २१ ॥

अशरीरं शरीरेष्वनवस्थेष्ववस्थितम् ।

मङ्गान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥ २२ ॥

नायमात्मा प्रवचनेन लभ्यो

न मेधया न बलुना श्रुतेन ।

यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः

तस्यैष आत्मा विवृणुते तनू ५ स्वाम् ॥ २३ ॥

नाविरतो दृश्चरितान्नाशान्तो नासमाङ्खितः ।

नाशान्तमानसो वाऽपि प्रज्ञानेनैनमाप्नुयात् ॥ २४ ॥

यस्य ब्रह्म य क्षत्रं य उभे भवत ओदनः ।
 मृत्युर्यस्योपसेयनं क इत्या वेद यत्र सः ॥ २५ ॥
 इति काठकोपनिषदि प्रथमाध्याये द्वितीया वल्ली ॥

Part I

Canto III

ऋतं पिबन्तौ सुकृतस्य लोके
 गुडां प्रविष्टौ परमे परार्थे ।
 छायातपौ ब्रह्मविदो वदन्ति
 पञ्चाग्रयो ये य त्रिशाचिकेताः ॥ १ ॥
 यः सेतुरीजनानामक्षरं ब्रह्म यत् परम् ।
 अत्यं तितीर्षतां पारं नाचिकेर्तं शकेमहि ॥ २ ॥
 आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव तु ।
 बुद्धिं तु सारथिं विद्धि मनः प्रग्रहमेव य ॥ ३ ॥
 इन्द्रियाणि उद्यानाहुर्विषयाँ स्तेषु गोचरान् ।
 आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः ॥ ४ ॥
 यस्त्वविज्ञानवान्भवत्ययुक्तेन मनसा सदा ।
 तस्येन्द्रियाण्यवस्थानि दृष्टान्ना एव सारथेः ॥ ५ ॥
 यस्तु विज्ञानवान्भवति युक्तेन मनसा सदा ।
 तस्येन्द्रियाणि वस्थानि सदाश्चा एव सारथेः ॥ ६ ॥
 यस्त्वविज्ञानवान्भवत्यमनस्कः सदाऽशुचिः ।
 न स तत्पदमाप्नोति संसारं याधिगच्छति ॥ ७ ॥
 यस्तु विज्ञानवान्भवति समनस्कः सदा शुचिः ।
 स तु तत्पदमाप्नोति यस्माद्भूयो न जायते ॥ ८ ॥
 विज्ञानसारथिर्यस्तु मनः प्रग्रहवात्ररः ।
 सोऽध्वनः पारमाप्नोति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ९ ॥
 इन्द्रियेभ्यः परा ऽयर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः ।
 मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा मङ्गान्परः ॥ १० ॥

मडतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः ।
 पुरुषान्न परं किञ्चित्सा काष्ठा सा परा गतिः ॥ ११ ॥
 अेष सर्वेषु भूतेषु गूढोऽऽत्मा न प्रकाशते ।
 दृश्यते त्वग्रया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः ॥ १२ ॥
 यच्छेद्ब्रह्मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञान आत्मनि ।
 ज्ञानमात्मनि मडति नियच्छेत्तद्यच्छेच्छान्त आत्मनि ॥ १३ ॥

उत्तिष्ठत जाग्रत

प्राथ वरान्निबोधत ।

क्षुरस्य धारा निशिता दुरत्यया
 दुर्गं पथस्तत्कवयो वदन्ति ॥ १४ ॥

अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं

तथाऽरसं नित्यमगन्धवस्य यत् ।

अनाद्यनन्तं मडतः परं ध्रुवं
 नियाय्य तन्मृत्युमुष्णात् प्रमुच्यते ॥ १५ ॥

नायिकेतमुपाख्यानं मृत्युप्रोक्तं सनातनम् ।

उक्त्वा श्रुत्वा य मेधावी ब्रह्मलोके मडीयते ॥ १६ ॥

य एमं परमं गुड्यं श्रावयेद् ब्रह्मसंसादि ।

प्रयतः श्राद्धकाले वा तदानन्त्याय कल्पते ।

तदानन्त्याय कल्पत एति ॥ १७ ॥

एति काठकोपनिषदि प्रथमाध्याये तृतीया वल्ली ॥

Part II

Canto I

पराञ्चि ज्ञानि व्यतृणत् स्वयम्भू-
 स्तस्मात्पराङ्पश्यति नान्तरात्मन् ।
 कश्चिद्धीरः प्रत्यगात्मानमैक्ष-
 दावृत्तयक्षुरमृतत्वमिच्छन् ॥ १ ॥

परायः कामाननुयन्ति बाला-
 स्ते मृत्योर्यन्ति विततस्य पाशम् ।

अथ धीरा अमृतत्वं विदित्वा

ध्रुवमध्रुवेष्विह न प्रार्थयन्ते ॥ २ ॥

येन रुपं रसं गन्धं शब्दान् स्पर्शांश्च मैथुनान् ।

अतेनैव विजानाति किमत्र परिशिष्यते । अतद्वै तत् ॥ ३ ॥

स्वप्नान्तं जागरितान्तं योभौ येनानुपश्यति ।

महान्तं विभुमात्मानं मत्वा धीरो न शोचति ॥ ४ ॥

य एमं मध्वदं वेद आत्मानं श्रुवमन्तिकात् ।

एशानं भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते । अतद्वै तत् ॥ ५ ॥

यः पूर्वं तपसो जातमद्भ्यः पूर्वमजायत ।

गुडां प्रविश्य तिष्ठन्तं यो भूतेर्भिर्यजयत । अतद्वै तत् ॥ ६ ॥

या प्राणेन संभवत्यदितिर्देवतामयी ।

गुडां प्रविश्य तिष्ठन्तीं या भूतेर्भिर्यजयत । अतद्वै तत् ॥ ७ ॥

अरण्योर्निहितो जातवेदा गर्भ एव सुभृतो गर्भिणीभिः ।

दिवे दिवे एज्यो जागृवद्भिर्द्विभ्रद्भिर्मनुष्येभिरग्निः । अतद्वै तत् ॥ ८ ॥

यतश्चोदेति सूर्योऽस्तं यत्र य गच्छति ।

तं देवाः सर्वेऽर्पितास्तद्गु नात्येति कश्चन । अतद्वै तत् ॥ ९ ॥

यदेवेह तदमुत्र यदमुत्र तदन्विह ।

मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य एह नानेव पश्यति ॥ १० ॥

मनसैवेदमाभव्यं नेह नानाऽस्ति किञ्चन ।

मृत्योः स मृत्युं गच्छति य एह नानेव पश्यति ॥ ११ ॥

अऽगुष्ठमात्रः पुरुषो मध्य आत्मनि तिष्ठति ।

एशानं भूतभव्यस्य न ततो विजुगुप्सते । अतद्वै तत् ॥ १२ ॥

अऽगुष्ठमात्रः पुरुषो ज्योतिरिवाधूमकः ।

एशानो भूतभव्यस्य स अवाध स उ श्वः । अतद्वै तत् ॥ १३ ॥

यथोदकं दूर्गे वृष्टं पर्वतेषु विधावति ।

अवं धर्मान् पृथक् पश्यंस्तानेवानुविधावति ॥ १४ ॥

यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिक्तं तादृगेव भवति ।

अवं मुनेर्विजानत आत्मा भवति गौतम ॥ १५ ॥

ઇતિ કાઠકોપનિષદિ દ્વિતીયાધ્યાયે પ્રથમા વલ્લી ॥

Part II

Canto II

પુરમેકાદશદ્વારમજસ્યાવકચેતસઃ ।

અનુષ્ઠાય ન શોચતિ વિમુક્તશ્ચ વિમુચ્યતે । એતદ્વૈ તત્ ॥ ૧ ॥

ઉંસઃ શુચિષદ્ધસુરન્તરિક્ષસદ્-

હોતા વેદિષદતિથિર્દુરોણસત્ ।

નૃષદ્ધરસદૃતસદ્વ્યોમસદ્

અબ્જા ગોજા ઋતજા અદ્રિજા ઋતં બૃહત્ ॥ ૨ ॥

ઊર્ધ્વં પ્રાણમુન્નયત્યપાનં પ્રત્યગસ્યતિ ।

મધ્યે વામનમાસીનં વિશ્વે દેવા ઉપાસતે ॥ ૩ ॥

અસ્ય વિસંસમાનસ્ય શરીરસ્થસ્ય દેહિનઃ ।

દેહાદ્ધિમુચ્યમાનસ્ય કિમત્ર પરિશિષ્યતે । એતદ્વૈ તત્ ॥ ૪ ॥

ન પ્રાણેન નાપાનેન મર્ત્યો જીવતિ કશ્ચન ।

ઇતરેણ તુ જીવન્તિ યસ્મિન્નેતાવુપાશ્રિતૌ ॥ ૫ ॥

હન્ત ત ઇદં પ્રવક્ષ્યામિ ગુહ્યં બ્રહ્મ સનાતનમ્ ।

યથા ચ મરણં પ્રાપ્ય આત્મા ભવતિ ગૌતમ ॥ ૬ ॥

યોનિમન્યે પ્રપદ્યન્તે શરીરત્વાય દેહિનઃ ।

સ્થાણુમન્યેડનુસંચન્તિ યથાકર્મ યથાશ્રુતમ્ ॥ ૭ ॥

ય એષ સુમેષુ જાગર્તિ કામં કામં પુરુષો નિર્મિમાણઃ ।

તદેવ શુકં તદ્બ્રહ્મ તદેવામૃતમુચ્યતે ।

તસ્મિંલ્લોકાઃ શ્રિતાઃ સર્વે તદ્દુ નાત્યેતિ કશ્ચન । એતદ્વૈ તત્ ॥ ૮ ॥

અગ્નિર્યથૈકો ભુવનં પ્રવિષ્ઠો

રૂપં રૂપં પ્રતિરૂપો બભૂવ ।

એકસ્તથા સર્વભૂતાન્તરાત્મા

રૂપં રૂપં પ્રતિરૂપો બહિશ્ચ ॥ ૯ ॥

વાયુર્યથૈકો ભુવનં પ્રવિષ્ઠો

३५ ३५ प्रति३५ो अबूव ।
 अेकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा
 ३५ ३५ प्रति३५ो अडिश्च ॥ १० ॥
 सूर्यो यथा सर्वलोकस्य यक्षुः
 न लिप्यते याक्षुषैर्बाह्यदोषैः ।
 अेकस्तथा सर्वभूतान्तरात्मा
 न लिप्यते लोकदुःभेन बाह्यः ॥ ११ ॥
 अेको वशी सर्वभूतान्तरात्मा
 अेकं ३५ं अडुधा यः करोति ।
 तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीराः
 तेषां सुभं शाश्वतं नेतरेषाम् ॥ १२ ॥
 नित्योऽनित्यानां येतनश्चेतनानाम्
 अेको अडूनां यो विदधाति कामान् ।
 तमात्मस्थं येऽनुपश्यन्ति धीराः
 तेषां शान्तिः शाश्वती नेतरेषाम् ॥ १३ ॥
 तदेतदिति मन्यन्तेऽनिर्देश्यं परमं सुभम् ।
 कथं नु तद्विजानीयां डिमु भाति विभाति वा ॥ १४ ॥
 न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं
 नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः ।
 तमेव भान्तमनुभाति सर्वं
 तस्य भासा सर्वमिदं विभाति ॥ १५ ॥
 षति काठकोपनिषदि द्वितीयाध्याये द्वितीया वल्ली ॥

Part II

Canto III

ॐर्ध्वमूलोऽवाक्शाभ अेषोऽश्वत्थः सनातनः ।
 तदेव शुक्रं तद्ब्रह्म तदेवामृतमुच्यते ।
 तस्मिँल्लोकाः श्रिताः सर्वे तद् नान्येति कश्चन । अेतद्वै तत् ॥ १ ॥
 यद्विदं किं य जगत् सर्वं प्राण अेजति निःसृतम् ।

મહદ્ભયં વજ્રમુદાંતં ય એતદ્વિદુરમૃતાસ્તે ભવન્તિ ॥ ૨ ॥

ભયાદસ્યાગ્નિસ્તપતિ ભયાત્તપતિ સૂર્યઃ ।

ભયાદિન્દ્રશ્ચ વાયુશ્ચ મૃત્યુર્ધાવતિ પચ્યમઃ ॥ ૩ ॥

ઇહ ચેદશકલ્લોક્ષું પ્રાક્ષરીરસ્ય વિસ્રસઃ ।

તતઃ સર્ગેષુ લોકેષુ શરીરત્વાય કલ્પતે ॥ ૪ ॥

યથાડડદર્શો તથાડડત્મનિ યથા સ્વપ્ને તથા પિતૃલોકે ।

યથાડપ્સુ પરીવ દદૃશો તથા ગન્ધર્વલોકે

છાયાતપયોરિવ બ્રહ્મલોકે ॥ ૫ ॥

ઇન્દ્રિયાણાં પૃથગભાવમુદયાસ્તમથૌ ચ યત્ ।

પૃથગુત્પદમાનાનાં મત્વા ધીરો ન શોચતિ ॥ ૬ ॥

ઇન્દ્રિયેભ્યઃ પરં મનો મનસઃ સત્ત્વમુત્તમમ્ ।

સત્ત્વાદધિ મહાનાત્મા મહતોડવ્યક્તમુત્તમમ્ ॥ ૭ ॥

અવ્યક્તાત્તુ પરઃ પુરુષો વ્યાપકોડલિડ્ગ એવ ચ ।

યં જ્ઞાત્વા મુચ્યતે જન્તુરમૃતત્વં ચ ગચ્છતિ ॥ ૮ ॥

ન સંદૃશો તિષ્ઠતિ રૂપમસ્ય

ન ચક્ષુષા પશ્યતિ કશ્ચનૈનમ્ ।

હૃદા મનીષા મનસાડભિક્વલ્મ્હો

ય એતદ્વિદુરમૃતાસ્તે ભવન્તિ ॥ ૯ ॥

યદા પચ્યાવતિષ્ઠન્તે જ્ઞાનાનિ મનસા સહ ।

બુદ્ધિશ્ચ ન વિચેષ્ટતે તામાહુઃ પરમાં ગતિમ્ ॥ ૧૦ ॥

તાં યોગમિતિ મન્યન્તે સ્થિરામિન્દ્રિયધારણામ્ ।

અપ્રમત્તસ્તદા ભવતિ યોગો હિ પ્રભવાપ્યયૌ ॥ ૧૧ ॥

નૈવ વાચા ન મનસા પ્રાપ્તું શક્યો ન ચક્ષુષા ।

અસ્તીતિ બ્રુવતોડન્યત્ર કથં તદ્દુપલભ્યતે ॥ ૧૨ ॥

અસ્તીત્યેવોપલબ્ધવ્યસ્તત્ત્વભાવેન ચોભયોઃ ।

અસ્તીત્યેવોપલબ્ધસ્ય તત્ત્વભાવઃ પ્રસીદતિ ॥ ૧૩ ॥

યદા સર્વે પ્રમુચ્યન્તે કામા ચેડસ્ય હૃદિ શ્રિતાઃ ।

અથ મર્ત્યોડમૃતો ભવત્યત્ર બ્રહ્મ સમશ્ચુતે ॥ ૧૪ ॥

यदा सर्वे प्रभिद्यन्ते लृद्यस्येह ग्रन्थयः ।
अथ मर्त्योऽमृतो भवत्येतावद्ध्यनुशासनम् ॥ १५ ॥

शतं चैका य लृद्यस्य नाज्य-
स्तासां मूर्धानमभिनिःसृतैका ।
तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति
विष्वङ्ङन्या उक्तमज्ञे भवन्ति ॥ १६ ॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽन्तरात्मा
सदा जनानां लृद्ये संनिविष्टः ।
तं स्वाच्छरीरात्प्रवृत्तेभ्युज्ज्वलिवेषीकां धैर्येण ।
तं विद्याश्छुक्कममृतं तं विद्याश्छुक्कममृतमिति ॥ १७ ॥

मृत्युप्रोक्तां नचिकेतोऽथ लब्ध्वा
विद्यामेतां योगविधिं य इत्स्नम् ।
ब्रह्मप्राप्तो विरजोऽभूद्धिमृत्यु-
रन्योऽप्येवं यो विदध्यात्ममेव ॥ १८ ॥

सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं कर्वावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥ १९ ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

एति काठकोपनिषदि द्वितीयाध्याये तृतीया वल्ली ॥

ॐ सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं कर्वावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु । मा विद्विषावहै ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ तत् सत् ॥

Katha Upanishad

pdf was typeset on February 2, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

